

540.842/89

№-89

МАРІЯ ЗАГІРНА

ВАСИЛЬКО І ВАСЯ

В-ВО: "СВІТ ДИТИНИ"
• • • Л Ї В І В • • •

LWOWSKIE STANISLAWSKIE

egzemplarz

wlazk.

5000

Naki.

3/IV 29

КАТАЛОГ «ДІТОЧОЇ БІБЛІОТЕКИ»:

Сотиків:

1. Оскар Уайльд: Зоряний хлопчина 75
2. Вільгельм Буш: Максим і Марко 1·00
3. О. Білоусенко: Пригоди Вовка-Неситого 00
4. Вільгельм Буш: Нечемне вороня 00
5. Я. Вільшенко: Чорнокнижник з Чорногори 90
6. » » Червона Шапочка 80
7. Антін Лотоцький: Вільгельм Тель 00
8. Фільгеленес: За Вітчину 60
9. Микола Ваврисевич: Лісова казка 40
10. Грація Товпліс: Дарунки русалок 40
11. Я. Вільшенко: Коник-Стрибунець 50
12. Леся Верховинка: Іменини Влодка 60
13. Осип Маковей: Пригоди горобчика 50
14. Клявдія Лукашевич: Бунт ляльок 60
15. В. Хронович: Пригоди Лиса-Панаса 60
16. Василь Софронів: Печери 40
17. М. Денисенко: Наша Січ-Мати 40
18. Софія Куликівна: Алі-Баба і 40 розбійників. 00
19. Марія Шгелігівна: За склянною стіною 40
20. Я. Вільшенко: Гостина св. Миколая 40
21. Юра Ігорків: Сирота 20
22. Гугу: Додре серце. 50
23. В. Островський: Соняшник 50
24. Марія Веріго: Волове очко 30
25. Слава Яремова: Жертвенні огні 40
26. Марійка Підгірянкa: В чужім пірю 60
27. Джордж Айнс: Попри джунглі. 40
28. Гугу: Лесик і коминяр 40
29. Іванна Блажкевич: Св. Миколай в 1920 р. 40
30. Микита Магир: Байки. 60
31. Вуйко Влодко: Пригоди Юрчика Кучерявого. 1·00
32. Антін Лотоцький: Езоп. 60
33. Тарас Шевченко: Малий Кобзар 80
34. Вільгельм Буш: Веселі оповідання. 80
35. Павло Бендорф: Зачарований каліф. 00
36. В. Королів-Старий: Чарівний камінець. 70
37. Володимир Гнатюк: Народні байки 80
38. Анатоль Франс: Оповідання 40
39. »Найкрасші байки і казки« — збірка. . . 1·20
40. В. Королів-Старий: Русалка-жаба. 60
41. »Веселка« — збірка віршованих оповідань . . 80
42. Вільгельм Буш: Співомовки 80
43. Іван Бідний: Добрі діти 00

❁ ДІТОЧА БІБЛІОТЕКА ❁
Книжечка: 89.

МАРІЯ ЗАГІРНА.

ВАСИЛЬКО Й ІВАСИК

Веселі пригоди двох хлопчиків.

ОБРАЗКИ: ВІКТОРА ЦИМБАЛА.

ЛЬВІВ.
НАКЛАДОМ ВИДАВНИЦТВА: «СВІТ ДИТИНИ»
1929.

I. 540.842 / 89

Право передруків застережене.

ДРУКАРНЯ ОО. ВАСИЛІАН У ЖОВКВІ.

1929.8.0.4168

МАРІЯ ЗАГІРНА.

Так називалася авторка цієї книжечки, яку маєте в руках. ЗАГІРНА — це приbrane назвисько (псевдонім) відомої письменниці, дружини Бориса Грінченка, — того, що написав „Олесю“.

Марія Грінченко (Загірна) походила з російської родини Гладиліних, що проживала в Богодухові на Харківщині, Вона уродилася в році 1863. По скінченню гімназії пішла на село учителювати, бо дуже полюбила український простий люд і бажала причинитися до його культурного піднесення.

В році 1884 одружилася з Борисом Грінченком, що в той час був також народним учителем. Марія і Борис Грінченки провели на тій тяжкій праці 10 літ. В тих часах Україна була під царською кормигою. Невільно було тоді друкувати українських книжок. Тому обоє Грінченки мусіли для своїх шкіл писати книжки самі. І в той спосіб зачали пускати

між дітвора та в народ перші українські популярні книжечки.

Марія Грінченкова написала дуже багато різних книжок. Одначе найбільше книжечок переклала з чужих мов для вас — українські діти. З перекладів дала: Амічіса — „Серце“; Андерзена — „Казки“; Бічер-Стов — „Хатина дядька Тома“; Мальота — „Без родини“; Рогової — „Тиміш Хмельниченко“; Твена — „Пригоди Тома Соєра“ та дуже багато дрібних оповідань, що були друковані свого часу в „Дзвінку“. Крім сего написала також багато оригінальних оповідань та казочок для малих дітей — прозою й вершом.

Для читачів „Світика“ написала покійниця дві книжечки, а саме — для дівчаток: „Історія про Галю і лялю“ — видану нами в 1926 році, а для хлопчиків: „Василько й Івасик“ — яку тепер видаємо.

Марія Грінченкова (Загірна) померла нагло на розрив серця дня 15. липня 1928 року в Києві, а її тлінні останки поховано на Байковому кладовищі, поруч гробу мужа і дочки Насті.

І. Страшні пригоди.

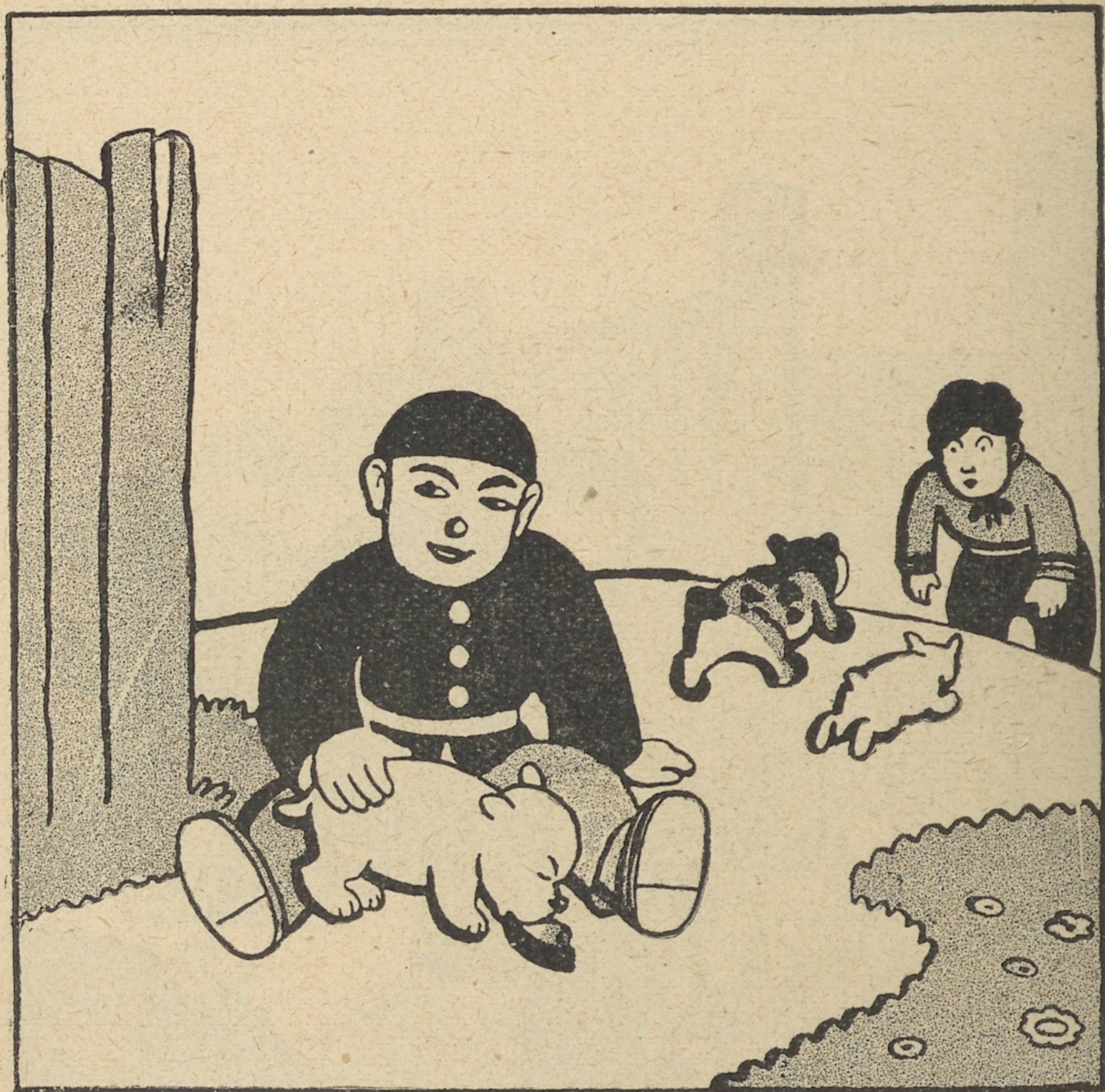
Василь тай Івасик і песик Білко
Ідуть забавляться — ось вам всі тройко:
Василь тай Івасик за руки взялись,
А песик за ними — у гай подались.

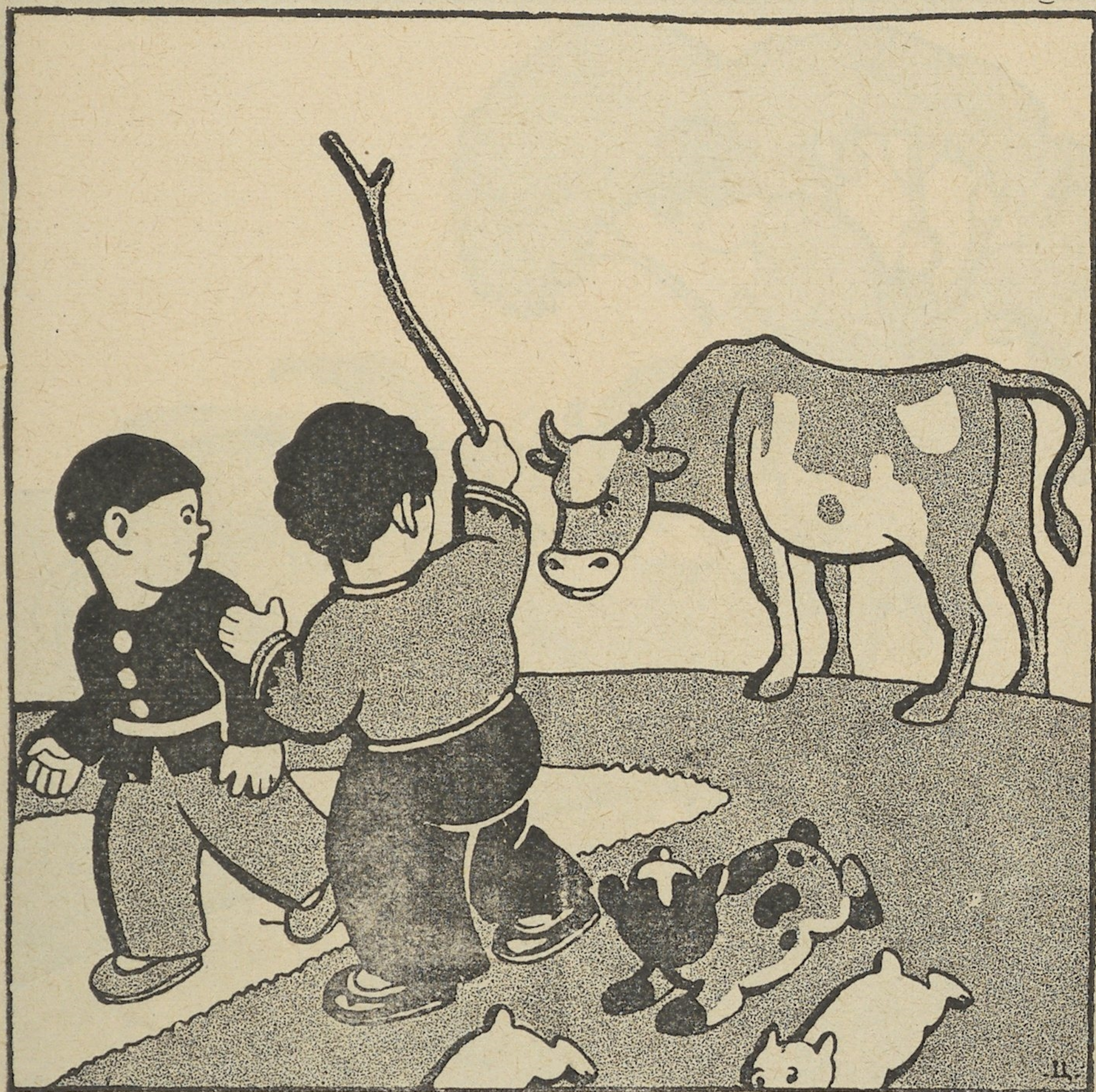
Ідуть, аж край стежки пасеться гусак;
Як став він сичати, обняв хлопців ляк!
На близьке подвіря пустились втікати,
Аж бачуть — край хати собаки сидять.

Ой, лихо! Собаки! та ще й мабуть злі!
Злякалися дуже хлопята малі...
Василь утікає, зі страху тремтить,
Івасик собаки став хлібом манить...

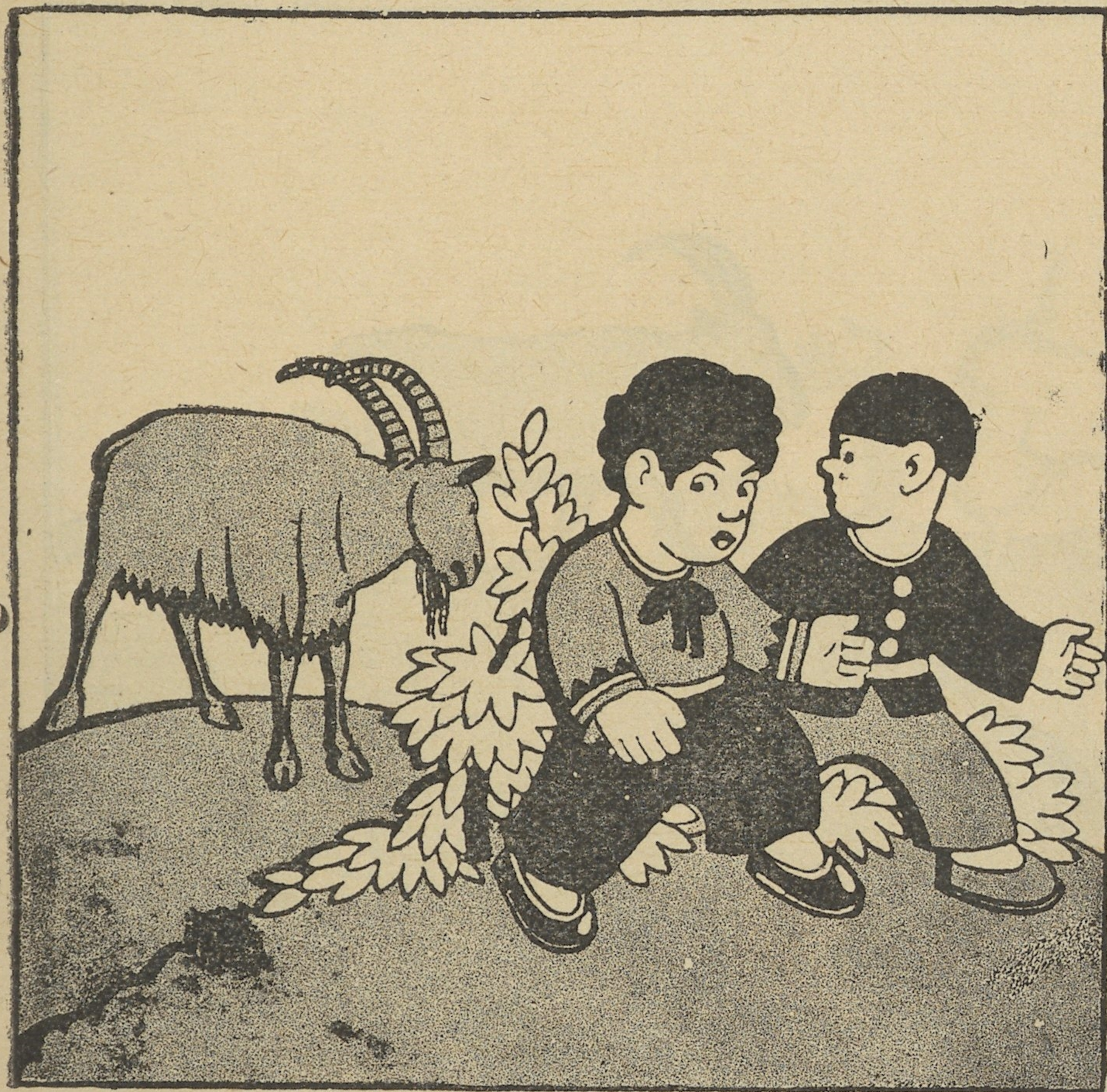
Глядіть! Та собаки ті зовсім не злі!
Бо то й не собаки — щенятка малі!
Вони й не хотіли нікого кусать,
А просто забагли собі погулять!

І далі ціліська громадка іде,
Аж ось-там теличка травичку пасе!
Василь наш теличку дразнить патичком,
Вона-ж замахнулась на хлопців ріжком.

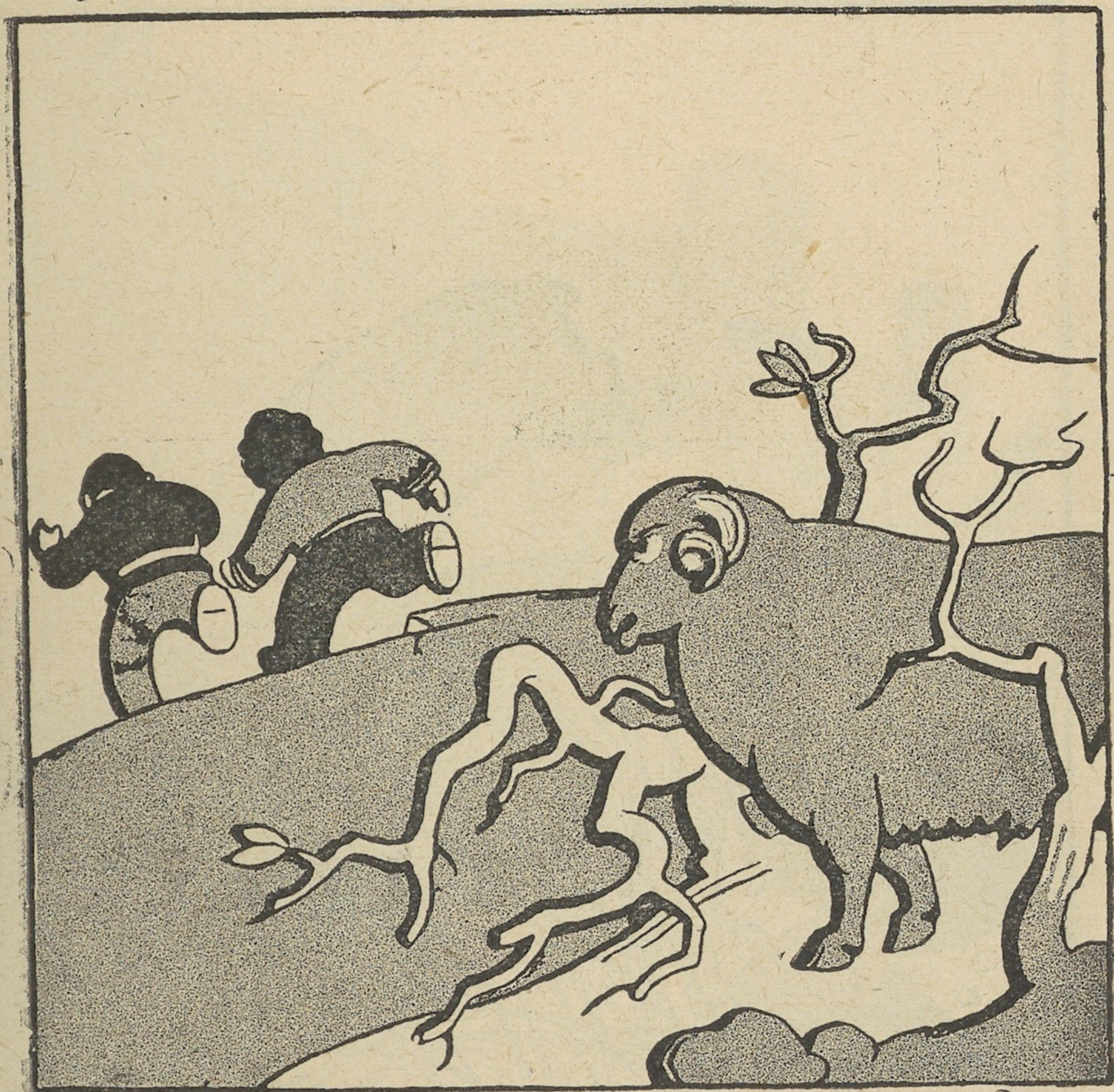
Як скочили хлопці, тай вже на вербі!
А песики стали втікати й собі...
Теличка думає: „Це диво дивне —
Куди вони зникли? Немає нігде!“...

Побігла теличка, а хлопці з верби,
Ідуть собі далі, ідуть без журби,
Аж бачуть — ох, горе! — надходить цапок,
Такий бородатий, а ріг — як кілок!

Злякалися хлопці його бороди
И мерщій поховались оба в лопухи;
А цап пішов далі і навіть не знав,
Що так бородою він їх налякав.

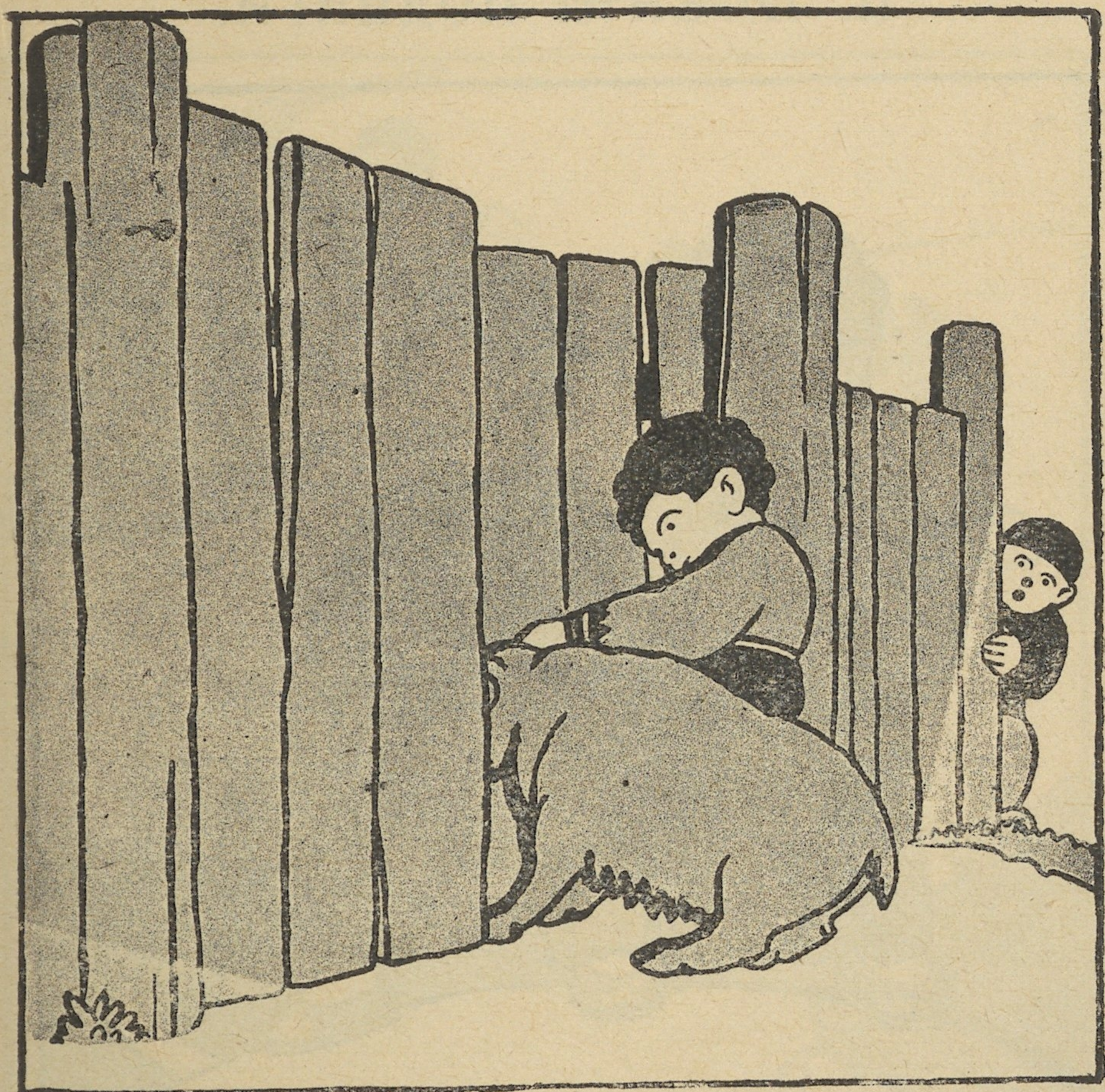

Пішли хлопці далі з левади на лан,
Аж ось — ізза корчів виходить баран!
Кудлата й рогата його голова,
Погляньте, як хлопці втікають оба!

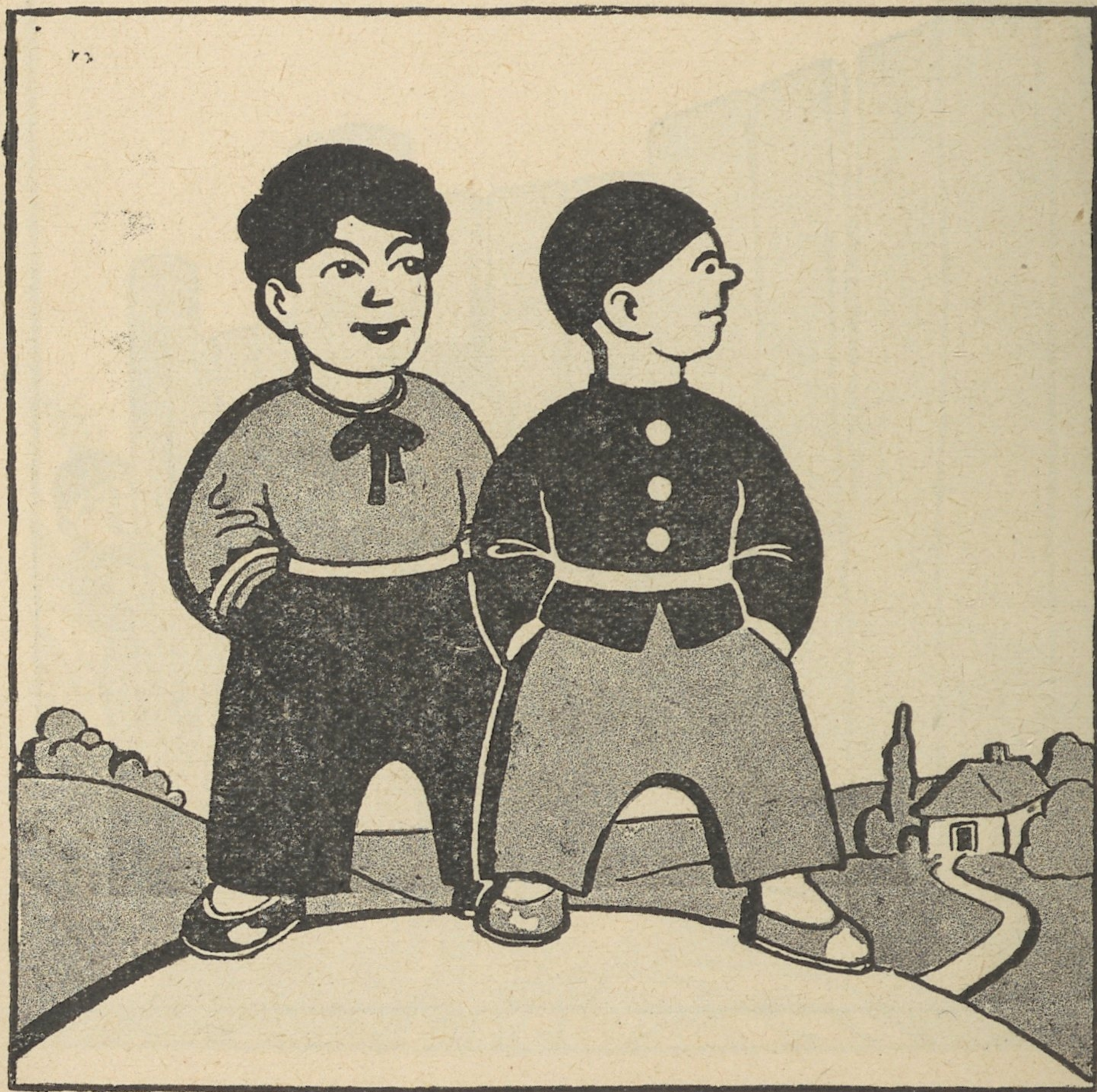

Сховалися в жито густее вони
І шепчуть: „Баранцю, іди собі, йди!“
Баран же й не думав малих зачіпачь,
Пішов на леваду собі побрикать!

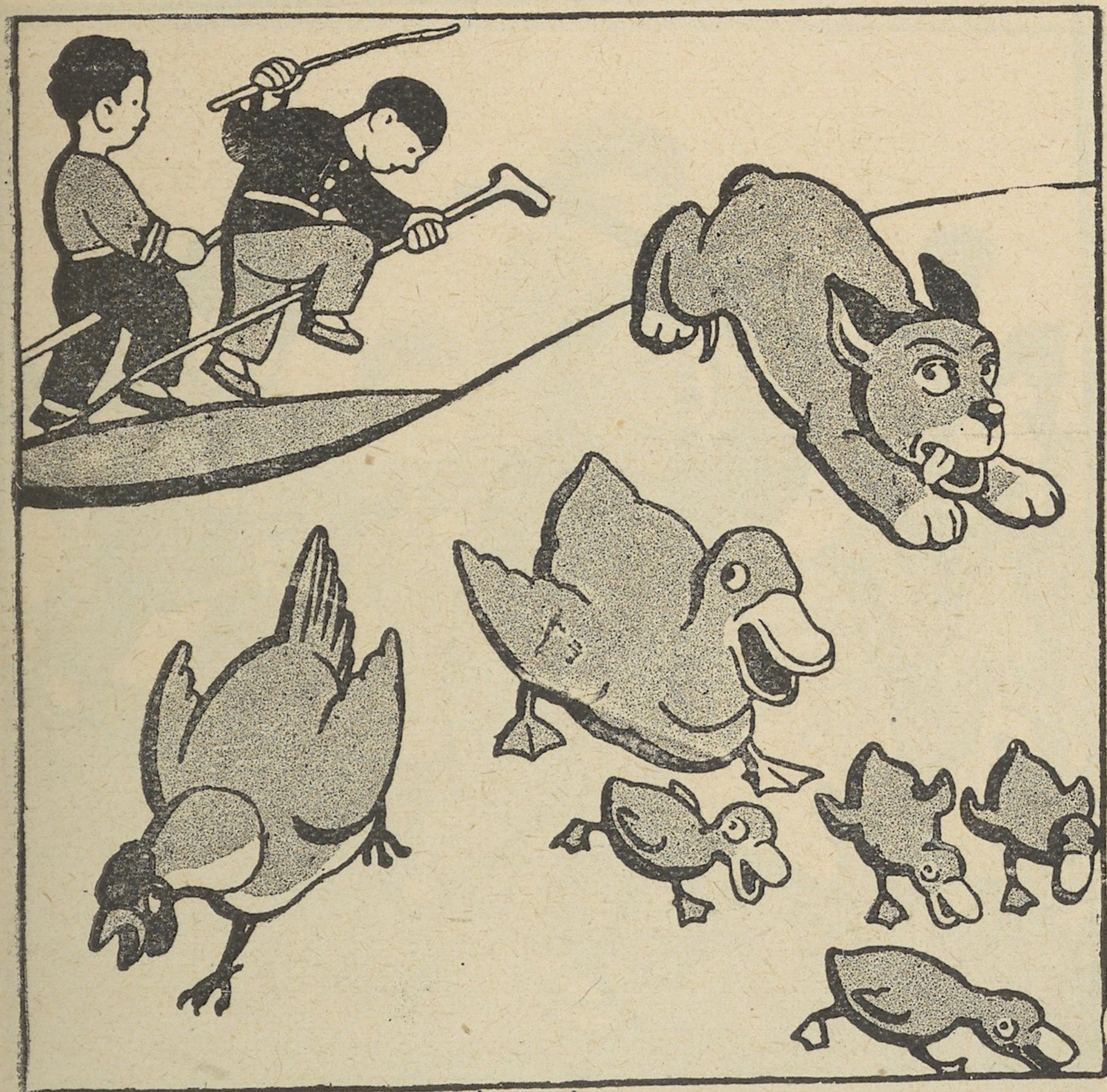

Та як лиш ворота хотів відчинить,
Запутавсь рогами — що йому робить?
Івась відважнійший, д'воротам підбіг,
Ратує кудлая, узявши за ріг!

II. Воєнні подвиги.

Василько й Івасик — моторні хлопята,
Вийшли рано з дому, світа повидати.
Світа повидати, себе показати:
Ось, які ми хлопці, моторні молодці!

Посідали хлопці на коні-ціпки,
Подивіться люди — які козаки!
Песик Бурко, курка, гуска й жовті гусенята
Козаків тих полякались тай мерщій втікати!

Ідуть наші козаченьки когось воювати —
Бачуть: вороги стоять там, страшні, головаті!
Івась, козак моторнійший, перший підбігає,
Ворогови-будякови голову стинає!

Будяків завоювали, їдуть хлопці далі,
Доїзджають до ставочка, з „коний“ позсідали.
Щоб нікого не злякати, підходять тихенько,
Бачуть: жаби над водою кумкають любенько.

Хлопці скочили на беріг, щоб жаб воювати,
Полякались жаби — й в воду почали скакати.
Без добичі наші хлопці вернуться з війни,
Ні однісенької жабки не взяли вони!

В пасіку зайшли хлопята, до діда Улася,
Подивіться! Там є улий вищий за Івася!
Івась каже: „От, Васильку, як цього звоюем,
То вже меду, скільки схочем, стільки поласуем!“

Тільки рушили, аж з очка суне хмара ворогів,
Тай усі вони напали на двох наших козаків!
Покидали хлопці зброю — де вже воюватись!
Вже і меду відхотілось — коби вратуватись!

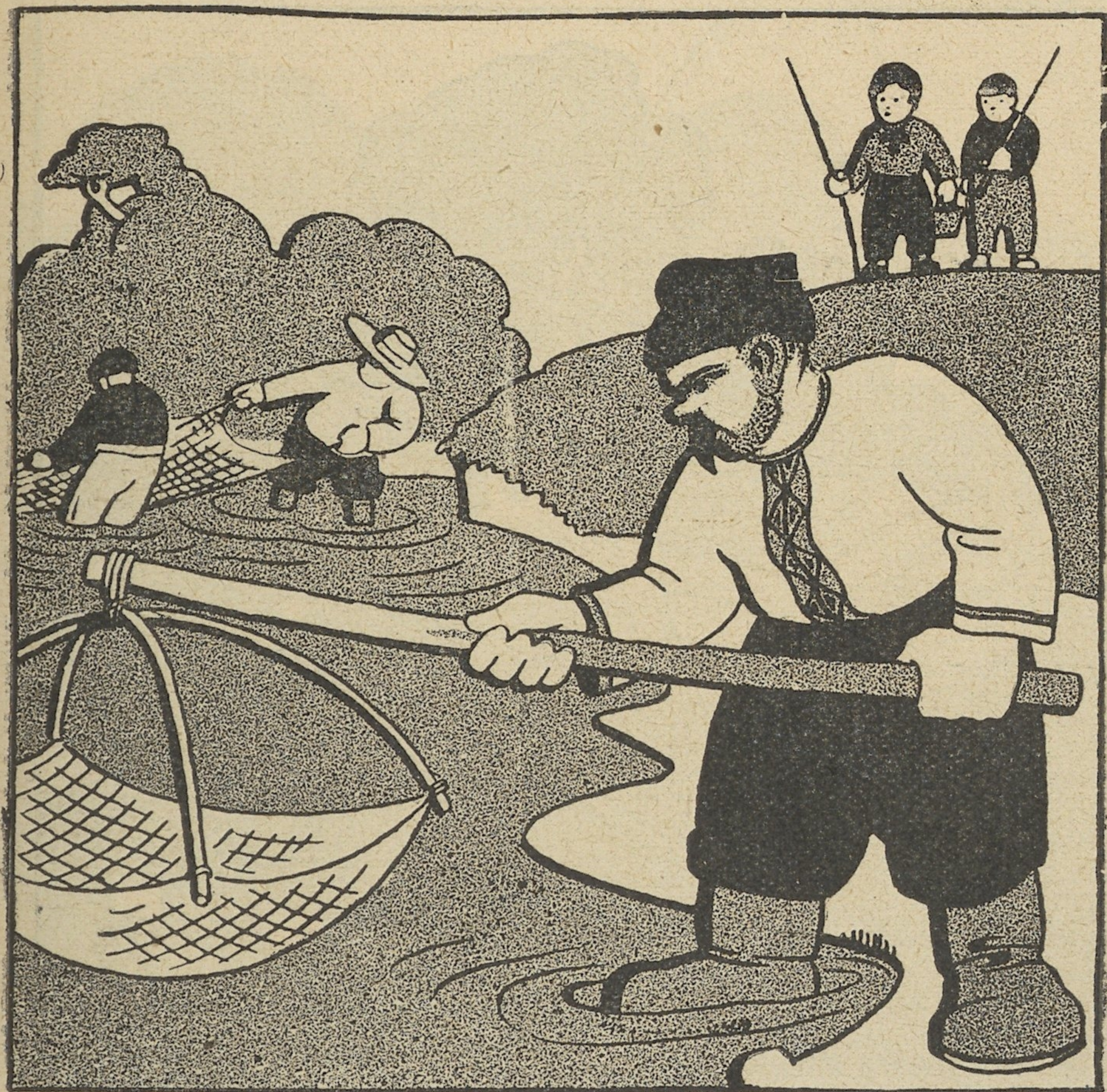

Ох, як тяжко пожалили люті бжолы їх!
Наш Івась вже не розплющить оченят своїх...
Плачуть хлопці бідолашні, дуже їх болить,
І до дому йти їм страшно... Там будуть сварить!

III. Малі рибаки.

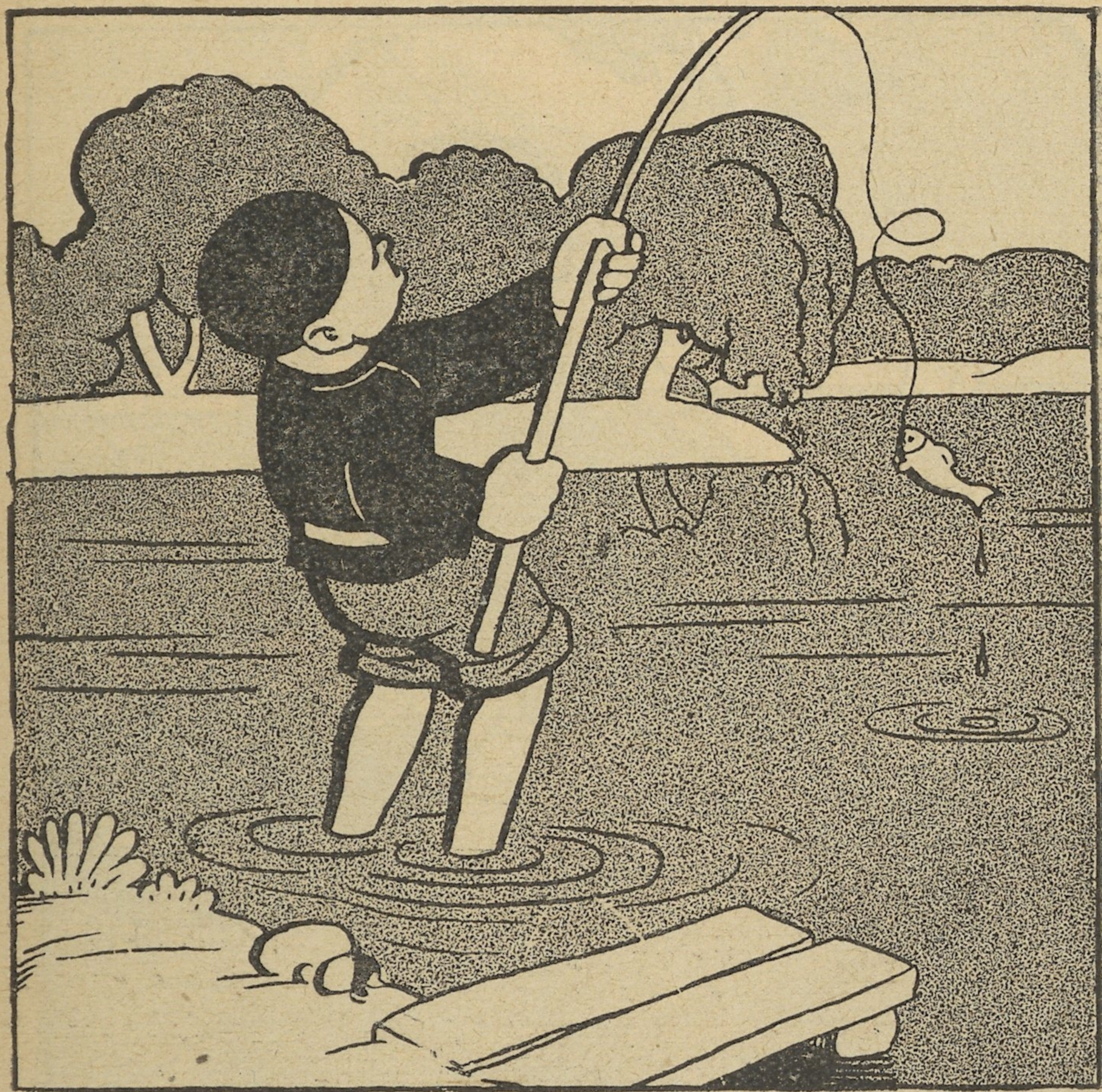
Василь тай Івасик, оба рибаки —
Узяли відерце, узяли вудки,
Тай вийшли над річку ловити линів,
Коби хоч маленький зловитись хотів!

Підходять до річки, рибак там стоїть,
Бере рибу саком, а двох тягне сіть.
„Половлять всю рибу!“ — говорить Івась...
Василь відмовляє: „Ще стане й для нас!“

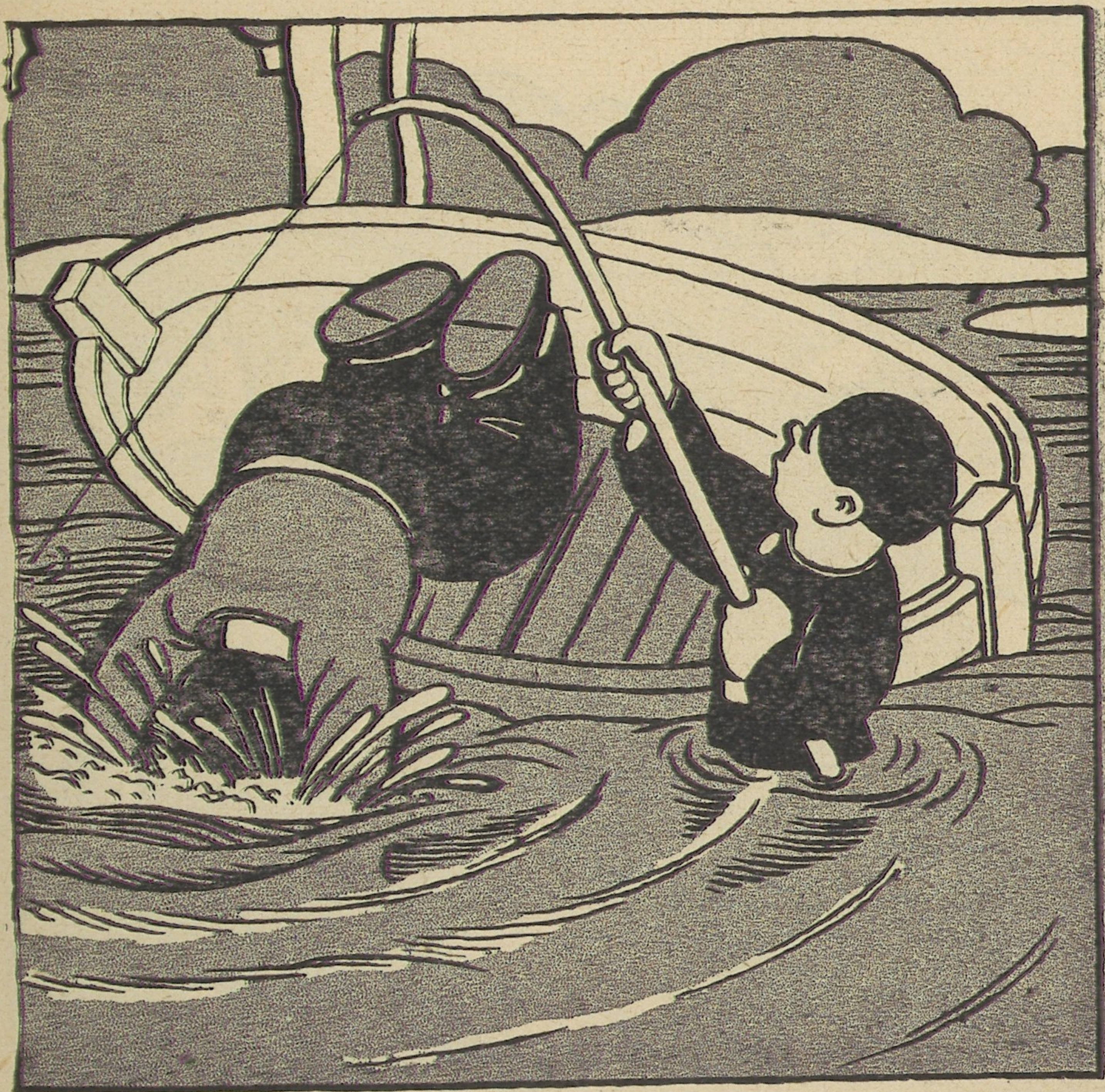
Івась по коліна у річку вступив,
Василь на глибоке човном переплив.
І кинули в воду хлопята вудки —
Та ждуть терпеливо, чи прийдуть рибки.

В Івасика рушивсь раптом поплавець,
Миттю витяг вудку Івасик-мистець!
справді зловився маленький линок,
Принадив сараку мертвий червачок.

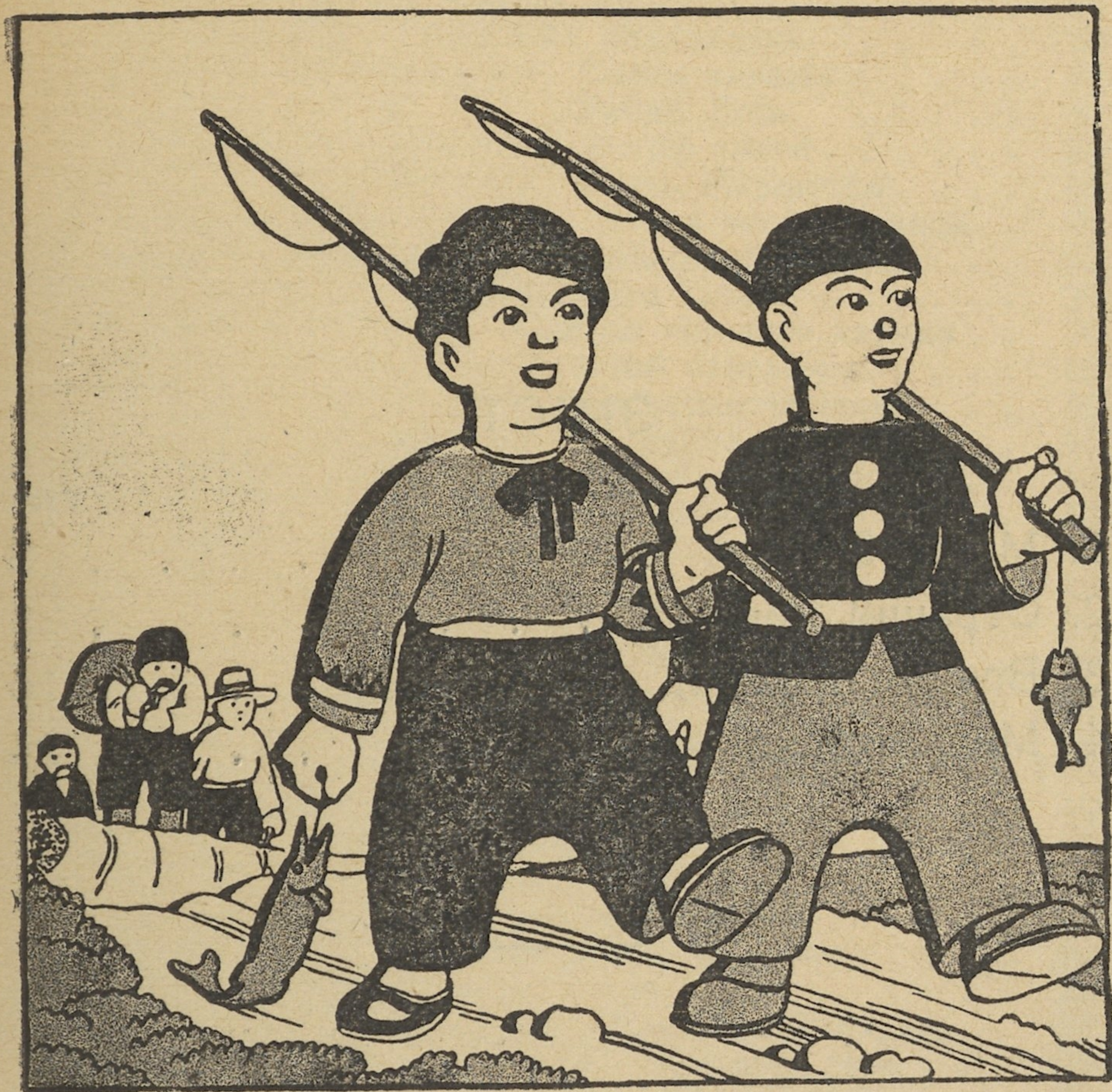
Й Василь вже щось тягне. Ой, важко тягти!
Він кличе: „Івасю! — на поміч ходи!
Івасю, йди швидко, бо риба важка!“
Івась поспішає — кидає й лінка...

Схопив Івась вудку, тай міцно держить,
Василько ремствує „ратуйте!“ — кричить...
Нарешті не вдержавсь: бабах! — із човна...
Як бовтнув у воду, аж знялась піна!

Піймали-ж бо рибу!... Яку? — Щупака!
А юшка із нього смачненька така!
„Піймали-ж бо щуку! — рибалки кричать
І нам ще такої не вдалось піймать!“

Ідуть собі хлопці — веселі такі,
Що їх похвалили рибаки старі!
За ними поволи ідуть рибалки,
Несуть собі риби повніські мішки!

ЗМІСТ:

	Стор.
1. Марія Загірна	3
2. Страшні пригоди	5
3. Воєнні подвиги	16
4. Малі рибаки	24

	Сотиків
44. Іванна Блажкевич: Тарас у дяка	40
45. Леся Верховинка: Стріча в лісі	40
46. В. Королів-Старий: Зустріч	60
47. Я. Вільшенко: Швець Копитко	40
48. В. Королів-Старий: Підкладень	60
49. Роман Завадович: Серед ангелів	80
50. » » Рицар Лесь	60
51. В. Королів-Старий: Лісове свято	50
52. Роман Завадович: Князь Марципан	60
53. Іванна Блажкевич: Діло в честь Тараса	40
54. Іван Габрусевич: Український Вертеп	00
55. Франтішек Вольф: При ватрі	30
56. Микита Магир: Пригоди лінивого котика	50
57. Галина Орлівна: Золотий черевичок	50
58. Р. Завадович: Казка про царевича Івана	80
59. Василь Атаманюк: Материна сльозинка	60
60. В. Королів-Старий: Вередлива принцеса	50
61. Микола Кокольський: Байки	40
62. П. Волобуїв: Мені 13-тий минало...	40
63. Дід Модест: Дві казки	40
64. Вільгельм Буш: Дядькова пімста	25
65. М. Підгірянка: Зайчик і лисичка	20
66. Я. Вільшенко: Покотигорошок	1·00
67. Микола Шугаєвський: Дід-Мороз	80
68. Вільгельм Буш: Бжолі	1·00
69. Антін Лотоцький: Япанські казки	40
70. Василь Софронів: Свято весни	90
71. Марія Загірна: Історія про Галю	50
72. Вільгельм Буш: Стрілець Тріска	25
73. Антін Лотоцький: Лицар Добриня	40
74. Борис Грінченко: Олеся	25
75. Зенон Горницький: Воробець-Молодець	20
76. Пантелеймон Куліш: Чумацькі діти	25
77. Микола Шугаєвський: Весела сопілка	70
78. Іванна Блажкевич: Мила книжечка	70
79. Вільгельм Буш: Хитрий Мехмет	30
80. О. Білоусенко: Лисичка-Сестричка	2·40
81. Марія Пеленська: Святий Миколай	50
82. Вільгельм Буш: Діравий зуб	60
83. О. Білоусенко: Зайчик-Побігайчик	1·20
84. Іванна Блажкевич: Пушистий король	1·25
85. Дмитро Макогон: Святий Миколай	60
86. Авенір Коломиець: Тарасів день	50

Друкарня Ф.О. Василян, Жовква

наклад 5000 примірників

26. V. 3

НАКЛАДНЯ

МИХАЙЛА ТАРАНЬКА